

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-33Cb/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121471839
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Moťovská Dobošová
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2023:6121471839.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Moťovskou Dobošovou v spore žalobcu: AIDER Slovensko s. r. o., so sídlom Silvánská 5450, Bratislava 841 04, IČO: 47 529 415, zastúpeného advokátkou JUDr. Evou Krištofiakovou, so sídlom Zelená 11, Malinovo 900 45, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava 816 23, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 590,00 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 278,29 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 278,29 EUR od 26. 10. 2019 do zaplatenia.

II. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia 590,00 EUR s príslušenstvom a to z titulu neoprávneného nepriznania poistného plnenia. Žalobca odôvodnil návrh najmä nasledovne. Je právnickou osobou (postupníkom). Poškodeným bol postupca C.. Q. U.. Škoda vznikla škodovou udalosťou na motorovom vozidle U. U. EČV: R., (ďalej len „motorové vozidlo“) dňa XX.XX.XXXX. Oznamenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanému doručené dňa 09.11.2019. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu činnosti poskytuje životné a neživotné poistenie a má povinnosť uhradiť poistné plnenie v zmysle platných právnych predpisov, t.j. Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z., pokiaľ bolo preukázané, že škoda na motorovom vozidle nastala. Dňa XX.XX.XXXX vznikla škoda postupcovi žalobcu škodovou udalosťou, vedená poisťovňou pod č. S. XXXXXXXXXXXX a to tak, že postupca ako vodič (ďalej tiež ako poškodený) išiel za motorovým vozidlom škodcu Z. L200 EČV: R. L., pričom spod zadného kolesa škodcu vyletel kameň a trafil spodnú časť čelného skla na strane vodiča. Postupca oznámil škodovú udalosť poisťovni dňa 18.09.2019, na tlačive žalovaného a požiadal o vyplatenie škodovej udalosti. Žalovaný listom zo dňa 10.10.2019 oznámil postupcovi, že nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady škody, z dôvodu, že škodca nevedel popísať predmet, ktorým mala byť spôsobená škoda na čelnom skle. Žalobca si dal vyhotoviť znalecký posudok č. 59/2021 na skutočnú výšku škody na čelnom skle motorového vozidla vyhotovený znalcom P. Z. A. zo dňa 25.8.2021, kde skutočná výška škody na motorovom vozidle je v sume 590,- €. Zároveň priložil aj vyúčtovanie znalca za vyhotovenie T. XX/XXXX v sume 195,32 €. V danej súvislosti mal žalobca za to, že k poškodeniu čelného skla na motorovom vozidle poškodeného došlo prevádzkou motorového vozidla klienta žalovaného. Podľa názoru žalobcu v danom prípade ide o absolútnu objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a prevádzkovateľ (klient žalovaného) sa za žiadnych okolností nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za vznik takejto škody - (poškodenia čelného skla kameňom) a preto poisťovňa je povinná uhradiť

škodu v zmysle ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z. Odporúčacie stanovisko k úhrade škody na čelnom skle vydal aj orgán dohliadajúci nad poisťovníctvom NBS. Žalobca poukázal na Stanovisko č. 135 uverejnené v Stanoviskách a rozhodnutiach Občianskoprávných - Zbierka stanovísk NS a Súdov SR 10/2014, v ktorej Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na návrh ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 11. októbra 2013 č. 42786/2013/51 prijalo stanovisku k škodovej udalosti poškodenia čelného skla. Žalobca poukázal na znenie § 442 ods. 1, ods. 3, § 433 Občianskeho zákonníka a na rozhodnutia R 5/1988, R 25/1990, R 13/1985. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vyčíslených od uplynutia 15-dňovej lehoty na plnenie po oznámení ukončenia šetrenia ohľadom poistného plnenia (10.10. 2019 + 15 dní), t.j. od 26.10.2019 a taktiež nárok na zaplatenie náhrady za trovy konania. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 28. 09. 2021 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného k úhrade 590 EUR spolu s príslušenstvom.

2. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnil najmä nasledovne. S odvolaním sa na § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. mal žalovaný za to, že žalobca v spore nepreukázal, že za škodu na vozidle právneho predchodcu žalobcu zodpovedá subjekt poistený u žalovanej. Pojem „skutočná škoda“ Občiansky zákonník nevymedzuje a ponecháva vymedzenie tohto pojmu právnej vede a súdnej praxi. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 23. novembra 2014, sp. zn. 25 Cdo 3118/2012, ktoré komplexným spôsobom ozrejmuje problematiku stanovenia výšky skutočnej škody na motorovom vozidle. Žalobca sa nedomáha výšky škody zodpovedajúcej rozdielu medzi hodnotou vozidla pred poškodením a hodnotou vozidla po jeho poškodení. Výšku takejto škody žalobca v spore netvrdil ani nepreukázal. Žalobca nepreukázal, že poškodený vynaložil náklady na opravu vozidla vo výške 590 €. Znalec v znaleckom posudku vyčíslil náklady na opravu poškodenia vozidla vo výške 589,84 € s DPH, pozostávajúce z nasledovných položiek: náklady na materiál 535,84 € a náklady na opravárenské práce 54 € s DPH. Žalobca predložil súdu len teoretický (hypotetický) výpočet výšky škody. Teoretický (hypotetický) výpočet nákladov na opravu vozidla nepredstavuje skutočnú škodu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na skutkovo a právne porovnateľný spor, ktorý bol vedený na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16C/193/2014 a následne na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4Co/5/2017, pričom citoval relevantné časti predmetných rozhodnutí. Taktiež poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 6C/56/2016-126. Žalobca sa nedomáha výšky škody zodpovedajúcej rozdielu medzi hodnotou vozidla pred poškodením a hodnotou vozidla po jeho poškodení. Žalobca nepreukázal, že poškodený skutočne vynaložil náklady na opravu vozidla 590 € s ktorými kalkuluje znalec v znaleckom posudku. Žalobca zároveň opomína, že poškodený nechal vozidlo opraviť v spoločnosti B. R. K..Q..X., ktorá opravu vyúčtovala vo faktúre č. XXXXXXXX z 23. septembra 2019, vystavenej na sumu 278,29 € s DPH. Žalovaný spochybnil aj nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože mal za to, že oznámením o neposkytnutí poistného plnenia si splnil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. Taktiež spochybnil nárok na zaplatenie nákladov za vypracovanie znaleckého posudku, pretože ide o neúčelne vynaložené náklady žalobcu, nakoľko znalec na základe žiadosti žalobcu stanovil len hypotetickú (teoretickú) výšku škody, nie skutočnú škodu.

3. Žalobca sa podaním zo dňa 02. 02. 2022 vyjadril k podanému odporu a navrhol pokračovanie v konaní podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Odpor považoval za nedôvodný v celom rozsahu. Žalobca predložil oznámenie o postúpení pohľadávky ako aj samotnú zmluvu priamo pri návrhu, preto sa nazdáva, že námietky žalovaného vo veci, že žalobca nepreukázal, že za škodu na vozidle právneho predchodcu zodpovedá sú irelevantné. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy. Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu (R 13/1985). Podľa názoru žalobcu si žalovaný odporuje, nakoľko na jednej strane hovorí o „hypotetickej výške škody“ určenej znalcom - hoci je určená odbornou spôsobilou osobou a v zmysle platnej legislatívy a zároveň uvádza že náklady na vyhotovenie znaleckého posudku sú neúčelne vynaložené. Žalovaný predložil ako dôkaz na podporu svojich tvrdení U. na sumu 278,29 €, z ktorej vyplýva neoriginálny ND čelné sklo v čiastke 149,51 € s porovnaním so znaleckým posudkom, kde originálne čelné sklo je v sume 359,51 € bez DPH a z daného vyplýva, že oprava neoriginálnym ND neuhradí skutočnú škodu, nakoľko originálne diely majú podstatne iné akostné ako aj ďalšie vlastnosti. Preto mal za to, že skutočná škoda je vyčíslená znalcom v ZP XX/XXXX a nie je vôbec hypotetická. Žalovaný nakoniec neuhradil žiadnu škodu za čelné sklo. Na podporu svojich tvrdení tiež predložil dokument N. Originálne čelné sklá, pričom analogicky tieto zistené skutočnosti platia aj pri iných neoriginálnych ND iných značiek motorových

vozidiel. V súvislosti s nárokom na náhradu úrokov z omeškania poukázal žalobca na ods. 27 rozsudku OS BA I. č.k. 32Cb/18/2016 a tiež na rozsudok OS BA I. č.k. 32Cb/18/2016.

4. Následne bola sporová vec postúpená na Okresný súd Bratislava I. Súd vyzval žalovaného uznesením na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu (na dupliku). Žalovaný v duplike uviedol najmä nasledovné skutočnosti. Oznámenie o postúpení pohľadávky z 9. novembra 2019 ani zmluva o postúpení pohľadávky z 9. novembra 2019 nepreukazujú, že za škodu na vozidle právneho predchodcu žalobcu zodpovedá subjekt poistený u žalovaného. Súčasťou žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu) nebola žiadna fotodokumentácia, ktorá by preukazovala, že za škodu na vozidle právneho predchodcu žalobcu zodpovedá subjekt poistený u žalovaného. Žalovaný si je vedomý judikátu R 135/2014 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 10/2014, avšak ani daný judikát nedokáže znegovať tvrdenie žalovanej o povinnosti žalobcu preukázať, že za škodu na vozidle právneho predchodcu žalobcu zodpovedá subjekt poistený u žalovaného. Žalovaný považoval rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalobca za nenáležité použité s ohľadom skutkový a právny stav v prejednávanej spore, pričom sám opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 23. októbra 2014. Žalobca sa nedomáha výšky škody zodpovedajúcej rozdielu medzi hodnotou vozidla pred poškodením a hodnotou vozidla po jeho poškodení. Výšku takejto škody žalobca v spore netvrdil ani nepreukázal. Žalobca nepreukázal, že poškodený skutočne vynaložil náklady na opravu vozidla 590 € s ktorými kalkuluje znalec v znaleckom posudku. Žalobca zároveň opomína, že právny predchodca žalobcu nechal vozidlo opraviť v spoločnosti B. R. K..Q..X., ktorá opravu vyúčtovala vo faktúre č. XXXXXXXX z 23. septembra 2019, vystavenej na sumu 278,29 € s DPH. Žalobca v podaní poukazuje na rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov, pričom nezohľadňuje kontext pôvodného konania, v ktorom boli rozhodnutia vydané, resp. selektuje časti (právne vety) judikátov. Žalovaný opätovne spochybnil nárok na náhradu nákladov za vypracovanie znaleckého posudku. Teoretický (hypotetický) výpočet nákladov na opravu vozidla nepredstavuje skutočnú škodu (rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. októbra 2017, sp. zn. 4Co/5/2017; rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28. mája 2020, sp. zn. 5Co/263/2019, bod 21.6.), bez ohľadu na odbornosť znalca. Znalec v znaleckom posudku nestanovil rozdiel medzi hodnotou vozidla pred poškodením, t.j. jeho obvyklou (trhovou) cenou, a jeho zníženou hodnotou po poškodení, t.j. opäť obvyklou cenou havarovaného vozidla. Znalec na základe žiadosti žalobcu stanovil len hypotetickú (teoretickú) výšku škody, t.j. koľko by mohla stáť oprava vozidla v autorizovanom servise pri použití originálnych náhradných dielov. Takáto oprava však nebola vykonaná. Ide preto o neúčelne vynaložené náklady žalobcu na znalečné. Nakoľko žalobca nepreukázal, že za škodu na vozidle právneho predchodcu žalobcu zodpovedá subjekt poistený u žalovanej, žalobca nepreukázal reálne zníženie majetku právneho predchodcu žalobcu o sumu 590 €, žalobca taktiež nepreukázal reálne zníženie majetku právneho predchodcu žalobcu o sumu 278,29 €, žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie. Žalovaný záverom dupliky zotrval na spochybňovaní nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania, pričom poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, č. k. I. ÚS 567/2020-21.

5. Žalobca doručil súdu dňa 04. 10. 2022 podanie, v ktorom uviedol nasledovné skutočnosti. Poškodená osoba sa nevzdala svojho práva na úhradu skutočnej škody tým, že si nechala svoje vozidlo opraviť v zmluvnom servise žalovaného. Je bežnou praxou, že poškodenému zo strany žalovaného je hneď po nahlásení poistnej udalosti vnútená oprava v zmluvnom servise žalovaného, kde sa na opravy používajú repliky (alternatívne náhradné diely), nakoľko sú podstatne lacnejšie ako originálne diely, ktoré sú pri poistnej udalosti poškodené. Rovnako to bolo aj v tomto prípade. To, že sa poškodená osoba rozhodla opraviť si vozidlo u zmluvného servisného strediska, nie je okolnosťou, ktorá by súvisela so vznikom škody a preto je nevyhnutné, aby výška škody bola stanovená objektívne a nezávisle na okolnostiach, ktoré nesúvisia so vznikom poistnej udalosti. Sám žalovaný vo vyjadrení zo dňa 16.06.2022 uvádza, že je možné škodu vyčíslieť aj tak, že sa porovná hodnota vozidla pred poškodením s hodnotou vozidla po poškodení, pričom rozdiel týchto súm je škoda, ktorú musí nahradiť. Z dôkazu doloženým žalobcom (test dielov) je preukázané, že kvality originálneho dielu nemožno dosiahnuť žiadnym konkurenčným produktom (str. 9 testu). K vyššie uvedenému žalobca doložil ďalší dôkaz - relevantná časť znaleckého posudku z iného konania, kde znalec p. F. v posudku č. X/XXXX uvádza, že stav, ktorý sa dosiahne ak sa originálne diely nahradia neoriginálnymi dielmi tzv. replikami, nepostačuje na uvedenie poškodeného vozidla do kvalitatívne technického stavu predchádzajúceho vzniku škodovej udalosti. Záverom podania navrhol vykonať dokazovanie vo forme vypracovania znaleckého posudku na stanovenie hodnoty vozidla pred poškodením a po poškodení a to znalcom z odboru doprava cestná, za účelom preukázania výšky škody na vozidle.

6. Žalobca doručil súdu dňa 05. 06. 2022 ďalšie podanie, v ktorom uviedol nasledovné skutočnosti. Žalobca si vyžiadal od žalovaného poisťný spis, z ktorého vyplýva, že škodca aj poškodený vypísali dotazníky ku škodovej udalosti a je zrejmé, že ku poškodeniu motorového vozidla došlo tak ako uvádza žalobca. Je nepochybné, že poškodenému vznikla škoda a sporným ostáva iba jej rozsah. Žalovaný má za to, že prípadná škoda je v rozsahu 278,29 EUR a žalobca má za to, že škoda je v hodnote 590 EUR, v zmysle predloženého znaleckého posudku. Z poisťného spisu vyplýva, že bolo použité neoriginálne čelné sklo, čo nepredstavuje náhradu skutočnej škody.

7. Súd v sporovom konaní vykonal dňa 15. 06. 2023 pojednávanie, na ktorom bol aj vyhlásený rozsudok.

8. Súd vykonal dokazovanie v súlade s § 204 CSP oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov najmä oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 11. 2019, uplatnením nároku na náhradu škody zo dňa 18. 09. 2019, oznámením o riešení škodovej udalosti zo dňa 10. 10. 2019, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 11. 2019, faktúrou č. XX/XXXX vystavenou P. Z. A., znaleckým posudkom č. XX/XXXX vypracovaným P. Z. A., faktúrou č. XXXXXXXX vystavenou spol. B. R. K..Q..X., reklamnou brožúrou Volkswagen originálne čelné sklá, časťou znaleckého posudku vypracovaného P. A. F., fotodokumentáciou poškodeného skla, potvrdením o úhrade 278,29 EUR, oznámením škodovej udalosti poisteným, dotazníkom pre poškodeného ku škodovej udalosti, dotazníkom pre poisteného ku škodovej udalosti, fotodokumentáciou nového skla ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav.

9. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

10. Podľa § 428 OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

11. Podľa § 442 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

12. Podľa § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

13. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. nariadenie vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

17. Podľa § 788 ods. 1 OZ poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné. Súčasťou poisťnej zmluvy sú všeobecné poisťné podmienky poisťiteľa (poisťné podmienky), na ktoré sa poisťná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

18. Podľa § 797 ods. 1, 2, 3 4 OZ právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na

ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený). Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť). Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok. Ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť.

19. Podľa § 806 OZ z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

20. Podľa § 2 písm. g) zákona o PZP na účely tohto zákona sa rozumie poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci.

22. Podľa § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona o PZP poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

23. Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

24. Podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

25. Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26. Podľa článku 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

27. Podľa článku 15 odsek 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

28. Podľa článku 15 odsek 2 CSP žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

29. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

30. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

31. Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

32. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo U. U. EČV: R., ktoré v danom čase bolo vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcu. Taktiež nebolo sporné, že v čase škodovej udalosti bolo vozidlo Z. F. EČV: R. L. povinne zmluvne poistené u žalovaného. Žiadna zo strán nespороval ani skutočnosť, že poškodené čelné sklo bolo vymenené spoločnosťou B. R. K..Q..X., ktorá opravu vyúčtovala vo faktúre č. XXXXXXXXX z 23. septembra 2019, vystavenej na sumu 278,29 € s DPH. Nesporným bolo aj nahlásenie škodovej udalosti poškodeným, ako aj poisteným, ktorú žalovaný riadne zaevidoval pod číslom škodovej udalosti S. XXXXXXXXXX. Rovnako nesporným je aj oznámenie o riešení škodovej udalosti zo dňa 06. 09. 2019, v ktorom žalovaný oznámil poškodenému, že mu nebude vyplatená náhrada spôsobenej škody (poistné plnenie) z dôvodu, že „nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou poisteného motorového vozidla. Podľa vyjadrenia poisteného v dotazníku, nevie popísať predmet, ktorým mala byť spôsobená škoda, predmet nevidel a nevie s určitosťou potvrdiť, že čelné sklo vozidla nebolo poškodené už pred uvádzaným vznikom škody.“

33. Sporným medzi stranami boli nasledovné skutkové a právne tvrdenia. Žalovaný spochybnil samotný vznik nároku žalobcu na vyplatenie poistného plnenia, vzhľadom k tomu, že nemal za preukázané, že škoda nastala tak ako ju popisuje žalobca - teda, že vznikla v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. Sporným bola aj prípadná výška škody, keď žalovaný považoval za skutočnú škodu sumu 278,29 EUR, ktorá bola uhradená za výmenu čelného skla. Žalobca naopak považoval za skutočnú škodu sumu vo výške 590 EUR, ktorú určil podľa záverov znaleckého posudku, ktorým mala byť určená škoda na vozidle, ku ktorej znalec dospel na základe výpočtu ceny za opravu za použitia originálneho dielu v autorizovanom servise. Sporným bola aj oprávnenosť nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 195,32 EUR, ktoré mali vzniknúť titulom zaplatenia odmeny za vypracovanie znaleckého posudku.

34. Súd v prvom výroku tohto rozsudku priznal žalobcovi 278,29 EUR spolu s úrokom z omeškania, pretože z vykonaného dokazovania je preukázané, že žalobcovi vznikol nárok na poistné plnenie titulom náhrady spôsobenej škody. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v § 427 až 431 OZ je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. Osobitná povaha spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Zdroju zvýšeného nebezpečenstva nemožno čeliť ani vhodnými opatreniami technického charakteru pri udržiavaní dopravných prostriedkov v stave spôsobilom na riadne užívanie, ani riadnym spôsobom ich užívania v súlade s príslušnými pravidlami premávky. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré ani prevádzkovateľ, ani vodič nemôžu vplyvať (napr. materiálové vady, únava materiálu). Preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. V záujme ochrany tretích (nezúčastnených) osôb sa riziko z prevádzky prenáša výlučne len na prevádzkovateľa. Objektívna zodpovednosť za škody spôsobené prevádzkou dopravného prostriedku je pomerne prísna, pretože takmer vylučuje možnosti liberácie prevádzateľa. Liberácia prevádzateľa (jeho oslobodenie spod objektívnej zodpovednosti) prichádza do úvahy len v prípade, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke, prípadne je preukázané, že škoda nemá pôvod v prevádzke poisteného vozidla. Súd poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 03.06.2014 Cpj 5/2014 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 10/2014): „Aj škoda spôsobená na čelnom skle motorového vozidla kameňom alebo iným predmetom vymršteným kolesom iného motorového vozidla je škodou, ktorá bola spôsobená okolnosťou majúcou pôvod v prevádzke; zodpovednosti za túto škodu sa podľa ustanovenia § 428 veta prvá Občianskeho zákonníka nemožno zbaviť.“

35. Súd sa nestotožnil s procesnou obranou žalovaného, ktorý tvrdil, že nie je preukázané, že k vzniku škody došlo prevádzkou poisteného motorového vozidla, pretože podľa vyjadrenia poisteného v dotazníku, nevie popísať predmet, ktorým mala byť spôsobená škoda, predmet nevidel a nevie s určitosťou potvrdiť, že čelné sklo vozidla nebolo poškodené už pred uvádzaným vznikom škody. Dôkazom svedčiacim v prospech žalobcu je najmä oznámenie škodovej udalosti poisteným zo dňa

18. 09. 2019, vyplnením ktorého vodič vozidla Z. F. EČV: R. L. explicitne deklaroval, že pri prevádzke motorového vozidla poisteného u žalovaného spôsobil škodu na poškodeného vozidla a jeho uplatnený nárok považuje za dôvodný (bod 13. oznámenia).

36. Súd ma ďalej ta to, že v danom prípade je potrebné vychádzať aj z písomných odpovedí poškodeného obsiahnutých v dotazníku pre poškodeného, ktorý jediný mohol vnímať, spod ktorého auta bol kameň do jeho čelného skla vymrštený. Záveru, že škoda bola spôsobená tak, ako uviedol poškodený, pritom nasvedčuje ďalšia reakcia poškodeného, keď bezprostredne nato zastavil auto vedené poisteným ako vodičom auta, spod kolies ktorého bol kameň vymrštený, pričom sám poistený uznal spôsob vzniku škody uvedenej poškodeným a spolu s poisteným vyplnili oznámenia o škodovej udalosti, ktoré doručili v zákonnej lehote poisťovni. Na základe uvedených skutočností súd nemal dôvod pochybovať o tom, spod kolies ktorého motorového vozidla bol kameň vymrštený. Zo žalovaného strany, ktorý taktiež má dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam, neboli predložené žiadne iné dôkazy, ktoré by vyvracali tvrdenia žalobcu a ktoré by preukázali, že ku škode nedošlo, resp. nemohlo dôjsť spôsobom uvedeným žalobcom, a teda žalovaný v tomto smere dôkazné bremeno neunesol. Pri pripustení argumentácie žalovaného uvedenej v oznámení o riešení škodovej udalosti zo dňa 10. 10. 2019 (na ktorej v priebehu konania zotrval), by reálne nebolo možné priznať nárok na náhradu škody na čelnom skle, okrem prípadov kedy má poškodený umiestnenú v motorovom vozidle kameru. Poškodenému však takáto právna povinnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Obranou žalovaného by sa dalo odmietnuť takmer každé poistné plnenie v obdobných prípadoch, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o PZP.

37. Čo sa týka, výšky priznaného nároku žalobcu, tak súd vychádzal z faktúry č. XXXXXXXXX vystavenej spol. B. R. K. Q. X. znejúcej na sumu 278,29 EUR, zaplataenie ktorej je preukázané potvrdením o úhrade. Výmena čelného skla na poškodenom vozidle, vystavenie predmetnej faktúry a jej následne zaplataenia nebolo medzi stranami sporné.

38. S ohľadom na uvedené má súd za to, že žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť tvrdiť a neunesol tak bremeno tvrdenia vo vzťahu k oprávnenosti nepriznania poistného plnenia. Z prezentovaných dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 278,29 EUR.

39. Žalobca si uplatnil nárok na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne zo žalobou uplatnenej sumy od 26. 10. 2019 do zaplataenia, pričom k uvedenému dátumu bol žalovaný povinný uhradiť poistné plnenie. Súd priznal žalobcovi voči žalovanému úrok z omeškania v žalobcom uplatnenej výške 5,00% ročne, a to od 26. 10. 2019 až do zaplataenia (avšak iba vo vzťahu k priznanému nároku vo výške 278,29 EUR) a to v súlade s 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Žalobca ukončil šetrenie poistnej udalosti najneskôr dňa 10. 10. 2019, a teda bola povinný plniť do 15 dní od šetrenia poistnej udalosti.

40. Súd zamietol žalobu vo vzťahu k uplatnenej časti vo výške 311,71 EUR, pretože žaloba bola v tejto časti nedôvodná. Žalobca predložil na preukázanie dôvodnosti svojho nároku znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom Ing. Jancom, ktorý stanovil výšku škody pozostávajúcej z potenciálnej ceny opravy motorového vozidla (za originálny náhradný diel a cenu práce) na sumu 590 EUR. Avšak takto zistená výška škody predstavuje len škodu, ktorá mohla žalobcovi vzniknúť a taktiež tento ZP nepreukazuje škodu, ktorá skutočne žalobcovi aj vznikla s poukazom na § 442 ods. 1 OZ. Skutočná zistená škoda bola ustálená na podklade faktúry za opravu a bola zohľadnená vo výroku I. tohto rozsudku. Tento záver súdu je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou odvolacích súdov. Napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn.: 4Co/5/2017: „Pri rozhodovaní o nároku žalobcu súd prvej inštancie správne vychádzal z ustanovení § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka. Dospel aj k správne záveru, že žalobca nepreukázal reálne vynaložené náklady na opravu predmetného motorového vozidla, a to na preukázanie skutočnej výšky škody, ktorá mala spočívať vo vynaložení prostriedkov na opravu vozidla, a to aj v súlade s ustálenou súdnou praxou a ani odvolací súd nemal dôvod sa od nej odkloniť. Škoda, ktorá vzniká poškodenému v dôsledku dopravnej nehody, vykonanej opravy poškodeného vozidla, predstavuje hodnotu vynaložených nákladov na opravu vozidla, bez zohľadnenia amortizácie pri tých náhradných dieloch, ktoré boli do vozidla zamontované ako nové, pričom v konečnom dôsledku poškodenie vozidla dopravou nehodou a následne vykonaná oprava v použití nových náhradných dielov vozidlo nezhodnocuje, pretože každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Odvolacia námietka žalobcu,

že pri uplatnení nároku na náhradu skutočnej škody na predmetnom motorovom vozidle vychádzal zo znaleckého posudku č. XX/XXXX, vypracovaného súdnym znalcom C. L. R. v zmysle platnej právnej úpravy v čase vzniku škody, ktorý je dôkazom o preukázaní skutočnej škody, čím uniesol dôkazné bremeno nebola vzhľadom na vyššie uvedené dôvodná. Nebol správny ani jeho názor, že podmienenie vzniku uplatnenej škody reálne vynaloženými nákladmi na opravu vozidla nie je v súlade s Občianskym zákonníkom a ustálenými súdnymi rozhodnutiami. Navyše sama poškodená si uplatnila náhradu poisťného plnenia rozpočtom, ktorú žalovaný v tomto zmysle aj plnil.“

41. Súd sa taktiež v plnej miere stotožňuje s možnosťou aplikácie rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn.: 25 Cdo 3118/2012: „Poškodení vozidla pri dopravní nehode nepochybne vede ke vzniku skutočnej škody na veci, pretože majetkový stav poškodeného sa znižuje práve o hodnotu, ktorou v dôsledku poškodenia vozidlo ztráca. Výška škody je vo zmysle § 443 obč. zák. <<http://zakony.judikaty.info/cz/predpis/zakon-89/2012>> dána rozdielom medzi hodnotou vozidla pred poškodením, tj. jeho obvyklou (tržní) cenou, a jeho sníženou hodnotou po poškodení, tj. opäť obvyklou cenou havarovaného vozidla. Na tomu zodpovedajúcu náhradu má poškodený právo bez ohľadu na to, ako s poškodeným vozom ďalej naloží, teda či ju opraví či nikoliv, pretože účelom náhrady je reparať zmienené zníženie majetkového stavu. Způsob, akým poškodený na poškodení vozidla reaguje, je zpravidla okolnosťou se škodnou udalosťou nesouvisiacou, a nemôže sa preto promítať do rozsahu náhrady, ktorá náleží vďaka zodpovednej osobe. Jestliže ovšem poškodený vozidlo nechá opraviť, môže výšku škody vyčíslit cenou opravy, sestávajúcou z ceny vykonaných prác a ceny vymenených (náhradných) diel. Od časti vyjadrujúcej náklady na opravu veci musí byť prípadne odčítaná časť zodpovedajúca jejmu zhodnoteniu opravou (pokiaľ k nemu skutočne dojde) oproti pôvodnému stavu, inak by poškodenému vznikalo bezdôvodné obohatenie zhodnotením veci, pokiaľ by opotrebované súčasti boli nahradené súčastmi novými a znamenalo to zvýšenie obvyklej ceny opravených vecí. Zhodnotenie poškodeného vozidla opravou ovšem nastáva len tehdy, dojde-li ke zvýšeniu jeho obvyklej tržnej ceny, nikoliv tzv. technickým zhodnotením či zvýšením technickej hodnoty. Technická hodnota je pak vyjadrením technických vlastností veci, a jej zvýšenie nemusí nutne znamenať zvýšenie ceny obvyklej.“

42. Možno teda uzavrieť, že žalobca sa mohol proti žalovanému úspešne domáhať buď zaplatacia rozdielu hodnoty motorového vozidla bezprostredne pred jeho poškodením a bezprostredne po jeho poškodení, alebo ceny opravy, ktorou sa vozidlo uviedlo do pôvodného stavu. Vzhľadom k tomu, že právny predchodca žalobcu sa rozhodol dať vozidlo opraviť, možnosť uvedeného výberu mu zanikla a ostal mu len nárok na náhradu škody spočívajúcej v zaplataenej oprave motorového vozidla vo výške 278,29 EUR. Z uvedeného dôvodu bolo žalobe vyhovie len z časti. Z rovnakého dôvodu nepriznal súd žalobcovi náhradu spojenú s uplatnením pohľadávky spočívajúcu v odmene za znalecký posudok, pretože jeho vypracovanie nebolo s ohľadom na výsledok konania účelné. Súd taktiež nepovažoval za nutné vykonať žalobcom navrhnutý dôkaz - ustanovenie znalca na vypracovanie znaleckého posudku, spočívajúceho v určení hodnoty motorového vozidla pred a po poškodení, pretože by nemal relevanciu pre prejednávane konanie. Ako je uvedené vyššie, žalobca momentom vykonania opravy stratil nárok na tento spôsob náhrady škody a súd mu priznal nárok na náhradu škody za zaplataenú opravu čelného skla.

43. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní a v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Pôvodne žalovaná istina 590 EUR predstavuje 100 % hodnoty sporu. Žalobcovi bolo priznaná časť istiny 278,29 EUR, čo predstavuje 47,17 % hodnoty sporu. Žalovaný bol teda úspešný v 52,83 % hodnoty sporu, čo predstavuje 5,66 % čistého úspechu v prospech žalovanému. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neboli v konaní zastúpený advokátom a nevznikli mu žiadne vyčíslitelne trovy konania rozhodol súd tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

45. Na základe skutočností popísaných v odôvodnení, dospel súd k rozhodnutiam, tak ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.